

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 18Csp/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519202956
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Vráblová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2519202956.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Simonou Vráblovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: U. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. N., o zaplatenie 3.019,11 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 183,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 183,36 Eur od 30.5.2017 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 912 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 912 Eur od 30.5.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.12.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.019,11 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 30.05.2017 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 05.08.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 5.000 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 144,25 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.655 Eur. Do podania žaloby uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.088 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.03.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie a dňa 19.05.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 24.05.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53

odsek 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 17Co/447/2016. Do podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 3.019,11 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 421,30 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 6.923,75 Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 4.088 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 183,36 Eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma (6.923,75 Eur + 183,36 Eur - 4.088 Eur = 3.019,11 Eur). Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 421,30 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Ako dôkazy žalobca predložil projekt rozdelenia, zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky číslo XXXXXXXXXXXX, predžalobnú upomienku zo dňa 26.3.2017 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2017 a prehľad splátok a úhrad.

4. Okresný sud Piešťany vydal dňa 26.2.2020 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.019,11 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.019,11 Eur od 30.05.2017 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde a povinnosť zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 181,00 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 314,30 Eur.

5. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor, ktorý odôvodnil tým, že nárok žalobcu popiera v celom rozsahu, čo do výšky a dôvodu. Návrh žalobcu je nedôvodný. Ako právny podklad na vydanie platobného rozkazu žalobca predložil zmluvu o pôžičke, ktorá nie je platne uzatvorenou zmluvou, tak ako to má na mysli Občiansky zákonník a zákon na ochranu spotrebiteľov. Na prvý pohľad je evidentné, že zmluva a jej ustanovenia sú písané omnoho menším písmom, a neprehľadne s absenciou povinných náležitostí, chybne uvedenou RPMN a úrokovou sadzbou a neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Je známe a preukázané, že žalobca úmyselne používa malé a horšie čitateľné písmo v listinách k úverom, formuluje ich neprehľadne a pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľne. Z výpisu/tabuľky úhrad ktorú predložil žalobca nie je jednoznačne a nesporne preukázané ako bola tabuľka vypracovaná, či vyhotovená z programu. Rovnakú tabuľku je možné vypracovať v bežne dostupnom programe word/excel, ktorý je bežnou výbavou každého počítača. Žalobca nepreukázal poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému, ani dôvodnosť žalovaného nároku. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal odôvodnenosť pohľadávky, ani výšku údajnej pohľadávky, ktorú si uplatňuje. Nepreukázal ani dôvodnosť požadovaných nákladov na vymáhanie. Výšku všetkých nákladov na vymáhanie je nevyhnutné reálne preukázať, čo žalobca nevykonal. Z toho dôvodu považuje žalobcom požadované náklady na vymáhanie za nedôvodné. Povinnosťou žalobcu bolo preukázať jednoznačne listinnými dôkazmi na základe čoho a akým spôsobom dospel k výške pohľadávky. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávacia zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať nielen dôvodnosť, ale aj výšku uplatneného nároku. Tvrdenia žalobcu ako aj ním predložené dôkazy žalovaný popiera a rozporuje v celom rozsahu. Keďže predmetom žaloby bolo peňažné plnenie, bolo povinnosťou žalobcu preukázať správnosť výšky uplatneného nároku, a to predložením relevantných dôkazov. Počas konania

nebol predložený doklad o poskytnutom úvere, výpočet, ktorý by skutočne presvedčivo preukázal výšku uplatneného nároku, nie sú pripojené listinné dôkazy preukazujúce tvrdenia žalobcu. Žalobca neunesol dôkazné bremeno. Na platné zosplatnenie úveru je potrebné splniť niekoľko podmienok : Dodávateľ musí konať s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy o úvere podľa ustanovenia §7 zákona 129/2010 Z.z. Ak dodávateľ nekoná s odbornou starostlivosťou podľa §11 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zosplatnenie úveru musí byť dlžníkovi preukázateľne doručené, čo v tomto prípade nebolo. V čase uzatvorenia zmluvy bola priemerná úroková sadzba podľa NBS pri nových obchodoch fyzických osôb pri úveroch do 5 rokov 10,24 %. Najvyššia prípustná úroková sadzba je 2 násobok priemernej úrokovej sadzby NBS čo by predstavovalo 20,48%. V zmluve ktorú predložil žalobca je úroková sadzba 27%, čo je v rozpore so zákonom a v hrubom rozpore s dobrými mravmi a možno to považovať za úžeru. Domnieva sa, že pri výške úveru 5.000 Eur s dobou splácania 5 rokov (60mesiacov) výškou splátky 144,25 Eur a úrokovou sadzbou 27% by splátka mala byť 152,68 Eur a celkovo by spotrebiteľ zaplatil 9.160,60 Eur a teda je celková cena ktorú by spotrebiteľ reálne zaplatil podstatne vyššia, ako je uvedené v zmluve. Táto skutočnosť môže mať vplyv na ekonomické zmýšľanie spotrebiteľa. Je evidentné, že je v jeho neprospech a dodávateľ konal nekalo, zmluva nie je uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2010, č. 250/2007 a Občianskym zákonníkom. Takéto správanie dodávateľa je v hrubom rozpore aj s dobrými mravmi v snahe poškodiť spotrebiteľa. Na základe uvedeného žiada, aby súd podrobil zmluvu dôkladnej kontrole ex offio, či obsahuje všetky povinné náležitosti a spĺňa platnú písomnú formu. Súd je povinný pri uplatnení nároku zo spotrebiteľskej zmluvy v záujme ochrany spotrebiteľa podrobiť zmluvu súdnej kontrole, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či nie je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi a až potom vydať platobný rozkaz. Keďže žalobca nijako nepreukázal dôvodnosť a výšku požadovaného nároku, nepripojil jednoznačné a nesporné dôkazy preukazujúce jeho nárok, neuznáva jeho nárok na zaplatenie ním žiadanej pohľadávky a neuznáva ani jeho právo na zaplatenie súm priznaných mu výrokom platobného rozkazu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby bol napadnutý platobný rozkaz zrušený, nariadené pojednávanie a žaloba ako nedôvodná zamietnutá. K odporu doložil priemerné úrokové sadzby úverov na rok 2015 a výpočet mesačnej splátky prostredníctvom internetovej úverovej kalkulačky.

6. Uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 18Csp/123/2019 - 65 zo dňa 15.4.2020, právoplatným dňa 28.5.2020 bol platobný rozkaz zrušený.

7. Dňa 14.5.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu. Žalovaný jednak uviedol výšku jeho mesačných príjmov a na druhej strane uviedol aj výšku jeho mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazuje aj na výrok rozsudku Súdného dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou

každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Splátky sú splatné v zmysle čl. V Zmluvy o spotrebiteľskom úvere do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Všeobecných obchodných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.08.2020. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Vo vzťahu k výpočtu hodnoty RPMN žalobca poukazuje na bod 7 Všeobecných obchodných podmienok. Podľa názoru žalobcu je hodnota RPMN v zmluve riadne uvedená aj s uvedením nevyhnutných predpokladov pre jej výpočet. Žalobca je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporel a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní vyhovel podanej žalobe a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Dňa 26.6.2020 bol súdu doručený návrh žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorý odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkom, bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkovi. Príloha Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok označená ako Žiadosť o postúpenie a prevod potvrdzuje prevod žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Odkazujú na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Pohyb doručovanej zásielky, obsahom ktorej bolo oznámenie o postúpení žalovanej pohľadávky, je možné sledovať na internetovej stránke Slovenskej pošty, a.s. K návrhu bola doložená rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, príloha č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 17.6.2020, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.6.2020 a podací hárok č. EPH202538835.

9. Súd uznesením č.k. 18Csp/123/2019 - 116 zo dňa 28.6.2020, právoplatným dňa 18.8.2020 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava.

10. Dňa 22.12.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané formou obvyčajnej listovej zásielky, doručenkou preto nedisponujú. Nedoručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo spisu nevyplýva, žalovaný nerozporel doručenie tejto listiny, preto sa táto skutočnosť považuje za nespornú v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP. K otázke zosplatnenia uvádzajú, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej

účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Nakoľko žalovaný nimi uplatnený nárok nerozporuje, navrhuje, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom a priznal im uplatnený nárok.

11. Dňa 17.3.2021 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby, v ktorom žalobca uviedol, že z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmá platobná disciplína žalovaného, pričom nimi uplatnená pohľadávka v sume 3.019,11 Eur s príslušenstvom je vypočítaná ako: súčet nesplatenej úverovej istiny v sume 2.835,75 Eur, čo predstavuje celkovú dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaný zaviazal v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy zaplatiť a nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 183,36 Eur. V časti o zaplatenie sumy 183,36 Eur s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky berú žalobu späť a navrhuje konanie v tejto časti zastaviť a vrátiť im nespotrebovaný krátený súdny poplatok. Nimi uplatnená pohľadávka vo výške 2.835,75 Eur pozostáva z dlžnej sumy 477 Eur, ktorá predstavuje nasledovné neuhradené úverové splátky : č. 17 splatná dňa 20.01.2017 v sume 44,25 Eur, č. 18 splatná dňa 20.02.2017 v sume 144,25 Eur, č. 19 splatná dňa 20.03.2017 v sume 144,25 Eur, č. 20 splatná dňa 20.04.2017 v sume 144,25 Eur, dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 4.038,75 Eur, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky, krátené o úhrady v celkovej sume 1.680 Eur uhradené žalovaným po predčasnom zosplatení pohľadávky. Vzhľadom na uvedené upravujú petit žaloby a žiadajú, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im sumu 2.835,75 Eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.835,75 Eur od 30.05.2017 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal im náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Pridržiavajú sa vyjadrenie právneho zástupcu ich právneho predchodcu, pričom navyše ho dopĺňajú o nasledujúce skutočnosti. Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 7154707 spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne podpísaná vrátane všeobecných obchodných podmienok a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Odkazujú na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. K námietke výšky ročnej percentuálnej miery nákladov a s tým spojenou výškou ročnej úrokovej sadzby uvádzajú, že tieto hodnoty uvedené v úverovej zmluve sú plne v súlade s dobrými mravmi. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5.000 Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 144,25 Eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 27 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 8.655 Eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 27 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500 Eur do 6.500 Eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákone č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.03.2015 predstavovala 18,24 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v úverovej zmluve. Výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 27 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Aplikácia ust. § 39 OZ nie je namieste, nakoľko dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 27 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.03.2015 vo výške 14,33 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.03.2015 vo výške 18,24 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného poukazujú na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017 - 74 zo dňa 25.01.2018 a Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017 - 142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu. Nakoľko žalovaný svoj dlh z titulu nesplateného úveru neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a úpravou petitu trvajú v nimi

upravenom rozsahu. Navrhujú, aby súd rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.835,75 Eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.835,75 Eur od 30.05.2017 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal im náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Zároveň súdu predložil súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.03.2015 zverejnené MFSR na stránke <<https://finance.gov.sk/>>, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru, dokumenty preukazujúce skúmanie bonity žalovaného právny pred poskytnutím úveru, potvrdenie o poskytnutí úveru žalovanému vo výške 5.000 Eur.

12. Súd vykonal dňa 17.6.2021 pojednávanie podľa § 180 veta druhá CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že naďalej trvá a pridrižiava sa odôvodnenia podanom v odpore. Naďalej tvrdenia žalobcu ako aj ním predložené dôkazy popiera a rozporuje v celom rozsahu.

13. Súd vyzval žalobcu, aby súdu preukázal, že Všeobecná úverová banka, a. s., ktorá bola pôvodným žalobcom v konaní pred postúpením predmetnej pohľadávky súčasnému žalobcovi písomne vyzvala žalovaného na splnenie peňažného záväzku v súlade s § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

14. Dňa 29.6.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu v ktorom uviedol, že ich aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazujú oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu uvedenú žalovaným v zmluve o úvere doporučené dňa 19.06.2020 pod číslom zásielky RE872498763SK, čo súdu preukázali predloženým podacím hárkom zo dňa 22.06.2020. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Podporne odkazujú na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Zároveň za účelom ich aktívnej legitímácie predložili súdu aj zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Všeobecná úverová banka a.s. bola len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý zanikol rozdelením k 31.12.2017. Nakoľko žalovaný si svoj dlh voči právnemu predchodcovi nesplnil, právny predchodca pristúpil dňa 20.12.2019 k podaniu žaloby na súd. Táto bola žalovanému doručená dňa 04.03.2020. K postúpeniu žalovanej pohľadávky prišlo k 17.06.2020. Zo znenia ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a b) jeho omeškание trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Majú za to, že za výzvu v zmysle ust § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj samotnú žalobu. Žalovaný napriek písomnej výzve ich právneho predchodcu - žalobe, ktorá mu bola dňa 04.03.2020 riadne doručená, svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal o viac ako 90 kalendárnych dní. Týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky ku ktorému ich právny predchodca pristúpil k 17.06.2020. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná ich aktívna legitímácia v tomto spore. Podporne odkazujú na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018. Nakoľko žalovaný svoj dlh z titulu nesplateného úveru neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a úpravou petitu trvajú.

15. Súd vykonal dňa 23.9.2021 pojednávanie podľa § 180 veta druhá CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Súd uskutočnil výsluch žalobcu, ktorý uviedol, že uzatvoril zmluvu so žalobcom, nakoľko boli neprehľadne maličkými písmenami písané podmienky. Bol mu žalobcom poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 5.000 Eur. V súvislosti s poskytnutým úverom uhradil sumu cez 4.000 Eur, nevie presne. Preukázať to nevie. Suma, ktorú doposiaľ uhradil v súvislosti s poskytnutým úverom môže byť 4.088 Eur (ako uvádza žalobca).

16. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami, vykonal dokazovanie listinami a výsluchom žalovaného, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

17. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. a žalovaný ako klient, fyzická osoba uzatvorili dňa 5.8.2015 Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 6580500689, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške 144,25 Eur, s dátumom splatnosti prvej splátky 20.9.2015, splatnosťou splátok vždy 20. dňa v mesiaci. V zmluve boli ďalej uvedené celkové náklady spotrebiteľa 3.655 Eur, celková čiastka 8.655 Eur, priemerná hodnota RPMN

18,24 %, RPMN 27%, fixná ročná úroková sadzba 27 %, odplata 27 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27 %, termín konečnej splatnosti 8/2020, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

18. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný v súvislosti s poskytnutým úverom uhradil spolu sumu 4.088 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej za mesiac január 2017 a následne už nesplácal riadne a včas.

19. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.3.2017 bol žalovaný vyzvaný, na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 332,75 Eur a zároveň bol upozornený, že ak do 5.5.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2017 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Zásielka nebola žalovaným prevzatá v odbernej lehote.

20. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2017 vyplýva, že žalovanému bolo oznámené, že keďže dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil dlh z úverovej zmluvy č. 7154707 sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka predstavuje sumu 4.516,34 Eur.

21. Z predloženej notárskej zápisnice N 3283/2017 vyplýva, že bol medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami uzavretý dňa 11.12.2017 projekt rozdelenia zlúčením, na základe ktorého sa nástupnícke spoločnosti stali právnymi nástupcami zanikajúcej spoločnosti. Na základe prílohy 1 projektu, opisu rozdelenia majetku boli VÚB, a.s. rozdelené produkty Slovenská požíčovňa a Quatro.

22. Dňa 30.11.2017 bola medzi Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. uzatvorená rámcová zmluva o postúpení pohľadávok.

23. Zo žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 8.6.2020 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s. s odvolaním sa na rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 predložila spoločnosti Intrum Slovankia, s.r.o. zoznam pohľadávok, ktoré sa postupujú.

24. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 19.6.2020 vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s. žalovanému oznámila postúpenie predmetnej pohľadávky k 17.6.2020 na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

25. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

26. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

27. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

30. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

35. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

40. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

41. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

42. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

43. Zo strany žalobcu došlo podaním doručeným súdu dňa 17.3.2021 k čiastočnému späťvzatiu žaloby a to v časti o zaplatenie sumy 183,36 Eur s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky. K späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie a tak nebol potrebný súhlas žalovaného. O čiastočnom späťvzatiu žaloby súd rozhodol v rozhodnutí vo veci samej a konanie časti, ktorej sa späťvzatie týkalo výrokom I. rozsudku zastavil.

44. Predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 2.835,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.835,75 Eur od 30.5.2017 do zaplatenia.

45. Predmetná zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky je zmluvou o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je však zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uzatvorenú zmluvu o úvere súd právne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupoval teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V predmetnom spotrebiteľskom právnom vzťahu má tak žalovaný postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho je daná aplikácia právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny.

46. Súd v prvom rade skúmal, či účastníci zmluvy mali dohodnuté právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V článku IX. bod 12, 12.1. zmluvy (zmluvné podmienky) je uvedené, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 odsek 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania má tak súd za preukázané, že v zmluve bola dohodnutá možnosť veriteľa pre nesplnenie niektorej splátky zo zmluvy o úvere žiadať o zaplatenie celej pohľadávky.

47. Podľa dikcie ustanovenia § 565 v spojení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, pričom ak sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dodávateľ môže právo podľa § 565 uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

48. Z prehľadu splátok a úhrad má súd za preukázané, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal, pričom od splátky splatnej 20.1.2017 sa dostal do omeškania. Listom zo dňa 26.3.2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 332,75 Eur a zároveň ho upozornil, že ak do 5.5.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2017 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2017 vyplýva, že žalovanému bolo oznámené, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka predstavuje sumu 4.516,34 Eur. Súd má vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti za to, že došlo k platnému vyhláseniu úveru za predčasne splatný.

49. Dňa 17.6.2020 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného žalobcu Všeobecnej úverovej banky a.s. na súčasného žalobcu a tak sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou na strane

žalobcu a teda, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z banky na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Súd má za to, že za písomnú výzvu banky v zmysle tohto ustanovenia možno považovať aj podanú žalobu, ktorá bola žalovanému doručená a po doručení ktorej bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči banke. Až následne došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu. Žalobca tak preukázal, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

50. Súd sa následne zaoberal súladom predmetnej zmluvy s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd nezistil dôvody pre ktoré by bolo možné zmluvu považovať za neplatnú. Dospel však k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., tak ako ich zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje.

51. K namietanej výške úrokov súd uvádza, že v konaní nebolo sporné, že úver poskytnutý žalovanému bol úročený úrokovou sadzbou 27 % ročne. V čase poskytnutia úveru bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,24 % pre podobné typy úverov, ktoré poskytovali obchodné banky. Súd porovnával predmetnú sadzbu úrokov z úveru s priemernou výškou úverov poskytovaných bankami v čase uzavretia zmluvy s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov podľa štatistiky Národnej banky Slovenska, pričom viac ako dva a pol násobné prevýšenie úrokovej sadzby považuje za podstatné a rozporné s dobrými mravmi.

52. Hoci maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 z 31. júla 2009).

53. Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám subjektívneho práva a bývajú používané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú normotvornú funkciu, nie sú však zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Najvyšší súd SR definoval dobré mravy ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, ktoré zodpovedá základným, v spoločnosti prevládajúcim morálnym zásadám (R 5/2009).

54. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) zaužívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp.zn. 5 Cdo 26/2011).

55. Tento záver o nesúlade dohodnutého zmluvného úroku s dobrými mravmi je súladný so súdnou praxou, pričom súd poukazuje predovšetkým na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 z 28. septembra 2011, ktorý vo svojom rozhodnutí okrem iného uviedol, že sa stotožňuje s prvostupňovým súdom, že úroky 28,97 % sú neprimerane vysoké, keďže prevyšujú úroky v bankách o viac ako 100 %. Vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Podobne aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 17 Co/313/2010 konštatoval, že 24 %-né úroky z omeškania sú v rozpore s dobrými mravmi.

56. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy a nie ak presiahnu RPMN, ako tvrdil žalobca vo svojom vyjadrení k výške úrokov. V súvislosti s tým súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011, rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/2004, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/59/2014, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/623/2014, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/298/2014.

57. V predmetnej veci išlo o úver vo výške 5.000 Eur, pričom žalovaný bol v čase uzatvorenia zmluvy viac ako 2 a pol roka zamestnaný a jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 750 Eur. Súd nemal v danom prípade za preukázané skutočnosti, pre ktoré by bolo obhájitelné viac ako dva a pol násobné navýšenie úroku oproti prímeru bánk.

58. Súd má tak za to, že výška úrokovej sadzby 27 % ročne dosahuje viac ako dva a pol násobok priemernej hodnoty ročnej úrokovej sadzby, a tak ju nie možné považovať v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe za v súlade s dobrými mravmi, keďže v čase poskytnutia úveru bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,24 % pre podobné typy úverov.

59. Vzhľadom na rozpor dojednanie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru s dobrými mravmi a jej neplatnosť súd túto skutočnosť vyhodnotil ako absenciu náležitosti zmluvy podľa § 9 odsek 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z., čoho následkom je, že predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z..

60. Už absencia jednej náležitosti uvedenej v § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, avšak súd považuje za potrebné uviesť, že má za to, že v zmluve absentuje aj náležitosti podľa § 9 odsek 2 písmeno f) zákona č. 129/2010 Z.z. a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak ako ju vyžaduje predmetné ustanovenie zákona. V zmluve je uvedený termín konečnej splatnosti 8/2020 a doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Pokiaľ súd vychádza z definície termínu, ako presného časového vymedzenia, ktoré je určené pre nejaký úkon, pre splnenie alebo dosiahnutie niečoho nemôže označenie „8/2020“ (uvedené v zmluve) považovať za termín, z ktorého by malo byť spotrebiteľovi zrejmé, aký je termín konečnej splatnosti úveru. Súd má za to, že nie je úlohou spotrebiteľa, aby sa sám dopracoval, vychádzajúc z ostatných ustanovení zmluvy k tomuto termínu, ale je úlohou dodávateľa, aby bol v zmluve jasne a určito definovaný. A to aj vzhľadom na jeho dôležitosť, keďže termínom konečnej splatnosti je ohraničený aj nárok žalobcu na zmluvné úroky.

61. Súd má vzhľadom na uvedené za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 odsek 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj podľa § 9 odsek 2 písmeno f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie odplaty za poskytnutie úveru, úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Vzhľadom na tento záver sa súd nezaoberal ďalšími (všetkými) tvrdeniami strán, keďže tieto nemohli mať vplyv na rozhodnutie súdu.

62. Súd má za preukázané, že žalovanému bola na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.8.2015 poskytnutá suma 5.000 Eur ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Zo žalobcom predložených dôkazov ako aj vyjadrenia samotného žalovaného má súd za preukázané, že žalovaný vo vzťahu k úveru doposiaľ uhradil 4.088 Eur. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 912 Eur (5.000 Eur - 4.088 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

63. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

64. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

65. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

66. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej sumy, žalobca si žalobou uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.835,75 Eur od 30.5.2017 do zaplatenia. Súd má za preukázané, že žalovaný bol v omeškaní dňom 30.5.2017 (od ktorého dátumu si žalobca úrok z omeškania uplatňuje) a to vzhľadom na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru dňa 24.5.2017. Súd však konštatuje, že ku dňu 30.5.2017 bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,00 % ročne. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 8 %, pričom podľa citovaného § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. mu vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne (5 + 0,00). Keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo vyššej výške ako má vzhľadom na uvedené nárok, súd mu priznal úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 912 Eur od 30.5.2017 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

67. Súd tak vzhľadom na uvedené výrokom III. žalobu zamietol v časti úrokov a poplatkov a to vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, ako aj v časti úroku z omeškania prevyšujúcim 5 % ročne zo sumy 912 Eur od 30.5.2017.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

71. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Pretože došlo k čiastočnému zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatie žaloby, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, t. j. či žalobca alebo žalovaná zavinili zastavenie konania. Žalobca vzal žalobu späť bez uvedenia dôvodu. V danom prípade z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zavinil žalobca, preto žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 30,21 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 69,79 %. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci bol daný prevažný čistý úspech žalovaného v rozsahu 39,58 % (hrubý úspech žalovaného - hrubý úspech žalobcu). Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, v konaní mu trov nevznikli a z toho dôvodu súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd má za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom a to za použitia čl. 4 odsek 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o

podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).